

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1162/2015
16.09.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Љубице Милутиновић, председника већа, Биљане Драгојевић и Јасминке Станојевић, чланова већа, у парници тужиоца Ђ.В. из Ш., чији је пуномоћник адвокат Д.Б., адвокат из Ш., против туженог Н. АД Н.С. из Н.С., кога заступају З.С. и А.П., дипл. правници запослени код туженог, ради поништаја анекса уговора о раду и решења о отказу уговора о раду, одлучујући о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1557/14 од 19.02.2015. године, на седници одржаној 16.09.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1557/14 од 19.02.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Шапцу П1 40/13 од 12.02.2014. године, поништен је као незаконит анекс уговора о раду од 01. јуна 2006. године, закључен 23.10.2012. године између парничних странака којим је утврђено да ће тужилац обављати послове самосталног референта за подршку пословним процесима I у Служби за подршку пословним процесима, Дирекција пословни центар, Функција за организациона питања, Н. М. и анекс број IX уговора о раду од 01. јуна 2006. године закључен 21.02.2013. године којим је утврђено да тужилац обавља послове радног места самосталног референта за административно-техничку подршку I Одељење за административно-техничка питања Н. М., Служба за административно-техничка питања и односе са запосленима, Дирекција за ХР Функција за организациона питања. У ставу другом изреке, поништено је решење туженог број 07 – 12/1/2/64/3382 од 17.05.2013. године којим је тужиоцу отказан уговор о раду број 014495 од 01.06.2006. године, са пратећим анексима, те је обавезан тужени да тужиоца врати на рад. У ставу трећем изреке обавезан је тужени да тужиоцу надокнади трошкове парничног поступка у износу од 139.500,00 динара, са законском затезном каматом од 12.02.2014. године па до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1557/14 од 19.02.2015. године, одбијена је жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Шапцу.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и због погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије туженог на основу члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 3. Закона о парничном поступку - ЗПП („Сл. гласник РС“, број 72/11...55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија туженог није дозвољена.

Наиме, тужени је поднеском од 03.09.2015. године, повукао ревизију у овом предмету из разлога што су тужилац и тужени закључили Споразум о вансудском поравнању дана 25.08.2015. године, којим су у целини регулисали своја узајамна потраживања и дуговања.

Чланом 410. став 2. тачка 3. ЗПП, прописано је да је ревизија недозвољена ако је изјавило лице које је повукло ревизију. Како је у конкретном случају тужени поднеском од 03.09.2015. године, повукао ревизију, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Из изнетих разлога, а на основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је донео одлуку као у изреци овог решења.

**Председник већа-судија
Љубица Милутиновић,с.р.**